

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 795/2004**2004 m. balandžio 21 d.****nustatantis išsamias bendrosios išmokos schemas, pateiktos Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams, įgyvendinimo taisykles**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantis tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiantis Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001⁽¹⁾, ypač 40 straipsnio 5 dalies antrąją pastraipą, 42 straipsnio 4 ir 9 dalis, 46 straipsnio 3 dalį, 52 straipsnio 2 dalį, 54 straipsnio 5 dalį, 145 straipsnio c ir d punktus ir 155 straipsnį,

kadangi:

- (1) Reikėtų nustatyti išsamias Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies, nustatančios bendrosios išmokos ūkininkams schemą, įgyvendinimo taisykles.
- (2) Dėl aiškumo būtų tinkama pateikti tam tikrus sąvokų apibrėžimus. Kai tinka, turėtų būti naudojami anksčiau panašiomis aplinkybėmis vartoti sąvokų apibrėžimai ir (arba) kurie buvo vartoti ne vienerius metus.
- (3) Siekiant palengvinti teisių į išmokas vieneto vertės apskaičiavimą, reikėtų nustatyti aiškias skaičių suapvalinimo taisykles ir galimybę esamas teises į išmoką dalyti į dalis, jei deklaruojamo ar perduodamo su teise sklypo dydis sudaro tiksliai dalį hektarų.
- (4) Reikėtų numatyti specialias nacionalinio rezervo sudarymo, ypač referencinės sumos sumažinimo arba teisių į išmokas apskaičiavimo sąlygas, o taip pat sumažinimo taikymo sąlygas visiško ar dalinio atsiejimo nuo priemonių už pieną ir papildomų Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 95 ir 96 straipsniuose nurodytų išmokų atvejais.
- (5) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 3 ir 5 dalyse numatyti alternatyvūs teisių į išmokas skirstymo iš nacionalinio rezervo atvejai. Reikia nustatyti tokiu būdu paskiriamų teisių į išmokas skaičiaus ir vertės apskaičiavimo taisykles. Siekiant valstybėms narėms,

kurios yra palankesnė aplinkybėse, įvertinti konkrečią kiekvieno ūkininko padėtį prieš taikant tokias priemones, suteikti tam tikro lankstumo, didžiausias skiriamų teisių į išmokas skaičius negali būti didesnis už deklaruotų hektarų skaičių, o išmokų vertė negali viršyti valstybės narės remiantis objektyviais kriterijais nustatytos sumos. Vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 6 dalimi, padidinus esamų teisių į išmokas vieneto vertę, negalima viršyti nacionalinio vertės vidurkio. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama pagal atitinkamą teritorinį lygį nustatyti regioninę vertę. Tačiau jokia būdu dėl atsieto nuo produkcijos paramos pobūdžio suma negali būti diferencijuojama ar apskaičiuojama pagal sektoriaus produkciją.

- (6) Tam tikromis aplinkybėmis ūkininkai galėtų gauti daugiau teisių negu naudoja žemės, pavyzdžiui, kai bendrai naudoja pašarų plotą dėl to, kad yra pasibaigusi nuoma arba dalyvauja apželdinimo mišku programoje arba remdamiesi nacionalinėmis nuostatomis superka referencinius pieno kiekius, kurie referenciniu laikotarpiu buvo išnuomotai kartu su žeme. Todėl atrodo, jog būtų tikslinga numatyti paramą ūkininkui užtikrinantį mechanizmą, koncentruojantis į likusius naudotinus hektarus. Tačiau siekiant išvengti piktnaudžiavimo šiuo mechanizmu, reikėtų numatyti tam tikras naudojimosi šiuo mechanizmu sąlygas.
- (7) Vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003, nacionalinis rezervas papildomas iš neišnaudotų teisių arba sulaikant teisių į išmokas pardavimus arba iki tam tikros datos įvykusius pardavimus. Todėl būtina nustatyti datą, kuriai pasibaigus neišnaudotos teisės grąžinamos į nacionalinį rezervą. Dėl administracinių priežasčių taip pat reikėtų numatyti, kad teisės į išmokas, su kuriomis kartu suteiktas leidimas auginti vaisius ir daržoves ar valgomąsias bulves, arba atidėtos teisės, grąžinant jas į nacionalinį rezervą, turėtų prarasti kartu su tomis teisėmis suteiktus įsipareigojimus ar leidimus. Tai galima pateisinti faktu, kad minėtas įsipareigojimas ar leidimas buvo nustatytas remiantis pirminėmis nuorodomis, o taikant bendrosios išmokos schemą, nustatyti, kas turėtų gauti atidėtas į rezervą teises, yra neįmanoma, nes parama bus atsieta.

⁽¹⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 21/2004 (OL L 5, 2004 1 9, p. 8).

- (8) Paraiškos dėl teisių į išmokas išlaikymo pardavimo atveju, turėtų būti nustatoma didžiausia dalis ir paraiškų padavimo kriterijai, bei jie diferencijuojami atsižvelgiant į perdavimo tipą ir perduodamų teisių į išmoką rūšį. Esant įtarimams, kad pirmuosius penkerius metus bendrosios išmokos schemos taikymo atžvilgiu egzistuoja rizika, valstybei narei gali būti leidžiama padidinti sulaikymo pardavimui be žemės dalį. Jokiu būdu tokių sulaikymų taikymas negali būti kliūtimi ar draudimu perleisti teises į išmokas.
- (9) Siekiant palengvinti nacionalinio rezervo administravimą, derėtų užtikrinti nacionalinio rezervo vadybą regioniniu lygiu, išskyrus atvejus, į kuriuos daroma nuoroda Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 3 dalyje, kai tinka, ir to reglamento 42 straipsnio 4 dalyje, jei valstybės narės yra įpareigtos paskirstyti teises į išmokas.
- (10) Siekiant palengvinti bendrosios išmokos schemos įgyvendinimą, derėtų leisti valstybėms narėms pradėti naudoti schema vieneriais metais anksčiau iki bendrosios išmokos schemos taikymo pradžios tam, kad būtų galima identifikuoti potencialius schemoje dalyvaujančius naudos gavėjus, ypač ūkio pakeitimų dėl paveldėjimo ar teisinio statuso pasikeitimo atveju, ir iš anksto numatyti preliminarias teises į išmokas.
- (11) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 33 straipsnio nuostatos leidžia ūkininkams dalyvauti bendrosios išmokos schemoje tam tikromis aplinkybėmis. Siekiant išvengti, kad tokiomis aplinkybėmis nebūtų galima pasinaudoti išvengiant normaliam ūkio perdavimui su referencinėmis sumomis taikomų taisyklių, reikėtų nustatyti tam tikras tokių aplinkybių taikymo sąlygas ir sąvokų apibrėžimus.
- (12) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 46 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad ūkininkas gali perleisti savo teises į išmokas be žemės tik tada, kai bent per vienerius kalendorinius metus išnaudoja, kaip apibrėžta 44 straipsnyje, ne mažiau kaip 80 % savo teisių į išmokas. Siekiant atsižvelgti į žemės perdavimus, įvykusius laikotarpiu iki bendrosios išmokos schemos taikymo, pateisinamu ūkio ar jo dalies kartu su būsimomis teisėmis į išmokas perdavimu laikomas teisių į išmokas kartu su žeme, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 46 straipsnyje, galiojantis perdavimus, jei įvykdomos tam tikros sąlygos, ypač jei įvykdyta sąlyga, kad pardavėjas pateikė paraišką teisių į išmokas nustatymui, kadangi tame reglamente aiškiai numatyta, kad tik gavusieji referenciniu laikotarpiu tiesiogines išmokas gali dalyvauti bendrosios išmokos schemoje.
- (13) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 4 dalies nuostatos leidžia Komisijai apibrėžti tam tikras specialias padėtis, kurios suteikia teisę nustatyti referencines sumas tam tikriems ūkininkams, atsidūrusiems padėtyje, kuri užkirto kelią referenciniu laikotarpiu pilnai ar iš dalies gauti tiesiogines išmokas. Todėl būtų tikslinga išvardyti tas specialias padėtis kartu numatant taisykles tam, kad tas pats ūkininkas negalėtų pasinaudoti sukauptomis iš įvairių teisių į išmokas išmokomis, nepažeidžiant galimybės Komisijai į tą sąrašą įrašyti papildomus atvejus, jei tokių paaiškėtų. Be to, valstybėms narėms turėtų būti paliekama galimybė lanksčiai nustatinėti referencines sumas.
- (14) Jei pagal nacionalinius teisės aktus arba pagal įprastą nusistovėjusią praktiką valstybė narė į ilgalaikės nuomos apibrėžimą taip pat įtraukia ir penkerių metų nuomą, tikslinga valstybei narei leisti atskirais atvejais taikyti šį trumpesnį laikotarpį.
- (15) Dėl to, kad priemokos už pieną ir papildomos išmokos į bendrosios išmokos schemą bus įtraukiamos kitu, o ne Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 37 straipsnyje nurodytu referenciniu laikotarpiu, siekiant nustatyti referencinę sumą tikslinga atsižvelgti į pieno fermų ūkininkus, atsidūrusius Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 40 straipsnyje nurodytoje padėtyje, kurie dėl tokios padėties savo asmeninį referencinį kiekį ar jo dalį dvylikos mėnesių laikotarpiu, pasibaigiančiu bendrosios išmokos schemos pirmųjų taikymo metų kovo 31 d., nuomuoja pagal Reglamento (EB) Nr. 1788/2003 16 straipsnį.
- (16) Tais atvejais, kai ūkininkas išeina į pensiją arba miršta ir jo ūkis ar jo dalis perduodama šeimos nariui ar paveldėtojui, kuris ketina šiame ūkyje tęsti žemės ūkio veiklą, tikslinga būtų užtikrinti sklandų ūkio ar jo dalies šeimos nariui perdavimo vykdymą, nepažeidžiant paveldėtojo galimybės tęsti žemės ūkio veiklą, ypač tuo atveju, jei perduodama žemė referenciniu laikotarpiu buvo išnuomota trečiajam asmeniui.
- (17) Ūkininkai, padarę investicijas, dėl kurių tiesioginių išmokų, kurios jiems būtų išmokėtos, jei nebūtų buvusi įvesta bendrosios išmokos schema, suma potencialiai padidėjo, iš teisių paskirstymo taip pat turėtų gauti naudos. Teisių į išmokas apskaičiavimui tuo atveju, kai ūkininkas jau turi teises į išmokas arba neturi hektarų, turėtų būti numatytos konkrečios taisyklės. Tomis pačiomis aplinkybėmis ūkininkai, kurie nusipirko arba išsinuomojo žemę arba dalyvavo nacionalinėse produkcijos, kuriai referenciniu laikotarpiu galėjo būti išmokėta tiesioginė išmoka pagal bendrosios išmokos schemą, pertvarkymo programose, teisių į išmokas negaus, jei įsigijo žemę ar dalyvavo tokiose programose siekdami vykdyti žemės ūkio veiklą, iš kurios ateityje galėjo būti gauta naudos tam tikrų tiesioginių išmokų pavidalu. Todėl būtų tikslinga numatyti teisių į išmokas paskirstymo tokiomis atvejais taisykles.

- (18) Siekiant užtikrinti gerą schemos administravimą, tikslinga numatyti teisių į išmokas perdavimo taisykles.
- (19) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 46 straipsnyje numatyta, kad valstybė narė gali nuspręsti, kad teisės į išmokas gali būti perduodamos ar jomis naudojamos tik tame pačiame regione. Siekiant išvengti praktinių problemų, įsteigtiems tarp dviejų ar daugiau regionų ūkiams reikėtų numatyti konkrečias taisykles.
- (20) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 43 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad skaičiuojant teises į išmokas turėtų būti įtraukiamas visas referencinio laikotarpio pašarų plotas. Siekiant nacionalinėms administracijoms palengvinti pašarų plotų hektarų skaičiaus nustatymo užduotį, tikslinga suteikti joms galimybę atsižvelgti į pašarų plotų, jau deklaruotų iki bendrosios išmokos schemos įvedimo toje teritorijoje, kurioje pateikiamos paraiškos paramai gauti, skaičių, tuo pačiu suteikiant ūkininkams galimybę įrodyti, kad šis pašarų plotas referenciniu laikotarpiu buvo mažesnis.
- (21) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 52 straipsnio nuostatos leidžia tam tikromis sąlygomis užsiimti kanapių auginimu. Būtina nustatyti leidžiamų auginti veislių sąrašą bei nustatyti tų veislių sertifikavimo tvarką.
- (22) Reikėtų nustatyti konkrečias taisykles gyvulių vienetų apskaičiavimui, jei teisės nustatomos ypatingomis sąlygomis atsižvelgiant į konversijos lentelę, pateiktą jautienos sektoriuje.
- (23) Konkrečių taisyklių taip pat reikia tam, kad būtų galima lengviau nustatyti teises į išmokas būsimo išmokų atsiėjimo pieno sektoriuje atveju.
- (24) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 54 straipsnį bet kokia atidėta teisė kartu su hektaru, turinčiu teisę į teisės atidėjimą, suteikia teisę į atidėtos teisės nustatyto dydžio sumos išmokas. Mažiausias laikotarpis, kuriam atidedama žemė, turėtų būti bent jau pasėlių augimo ciklo trukmės. Tačiau siekiant atsižvelgti į specialias aplinkybes, atidėta žemė turėtų būti įmanoma naudoti iki kol pasibaigs trumpiausias atidėtas laikotarpis. Taip pat reikėtų numatyti nuostatas, susijusias su aplinkos apsauga ir atidėtų plotų tvarkymu ir kultivavimu.
- (25) Valstybei narei susprendus pasinaudoti bendros išmokos schemos taikymo regionams galimybe, reikėtų nustatyti konkrečias nuostatas tam, kad būtų palengvintas regioninės referencinės sumos apskaičiavimas tarp dviejų ar daugiau regionų esantiems ūkiams, o taip pat siekiant užtikrinti, kad pirmaisiais schemos taikymo metais būtų paskirstoma visa regioninė suma. Kai kurios šio reglamento nuostatos, labiausiai susijusios su nacionalinio rezervo nustatymu, pradiniu teisių į išmokas paskirstymo ir teisių į išmokas perdavimo laikotarpiu turėtų būti tikslinamos, siekiant jas pritaikyti regioniniam modeliui.
- (26) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsnį ir neperžengiant biudžeto ribų valstybėms narėms leidžiama skirti papildomą išmoką už konkrečius ūkininkavimo metodus, kurie yra svarbūs aplinkos apsaugai ar stiprinimui arba žemės ūkio produktų kokybei ir prekybai. Todėl būtina apibrėžti, kuriuos ūkininkus tai liečia, kaip šią išmoką derinti su esamomis kaimo plėtros priemonėmis ir apibrėžti ūkininkavimo metodus, kurioms taikytinos šios priemonės.
- (27) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 58 straipsnyje numatyta, kad valstybės narės apibrėžia regionus remdamasi objektyviais kriterijais, o to reglamento 59 straipsnyje numatyta, kad valstybė narė gali pradėti bendrosios išmokos regionavimo schemą tinkamai pagrįstais atvejais ir remdamasi objektyviais kriterijais. Todėl tikslinga numatyti, kaip bus pateikiami visi reikalingi duomenys ir informacija, reikalinga pradėti vykdyti tokių kriterijų vertinimą.
- (28) Siekiant vertinti bendrosios išmokos schemos taikymą, tikslinga nustatyti informacijos mainų tarp Komisijos ir valstybių narių detales ir galutinius terminus bei pranešti Komisijai apie plotus, kuriems nacionaliniu, o kai kada ir regioniniu lygiu parama jau išmokėta.
- (29) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Tiesioginių išmokų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS IR BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Objektas ir taikymo sritis

Šis reglamentas nustato išsamias Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies, nustatančios bendrosios išmokos schemą, įgyvendinimo taisykles.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinėje dalyje ir šiame reglamente vartojami šie sąvokų apibrėžimai:

- a) „žemės ūkio paskirties žemė“ – tai bendras ariamos žemės, daugiamečių ganyklų ir daugiamečių kultūrų plotas;

- b) „ariama žemė“ – tai ariama žemė, kaip ji apibrėžta Komisijos reglamento (EB) Nr. 796/2004 ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 punkte;
- c) „daugiametės kultūros“ – tai ne sėjomainos būdu auginamos kitos negu daugiametės ganyklos kultūros, kurios užima žemę penkerius ar daugiau metų ir kurios duoda pakartotinius derlius, įskaitant Komisijos sprendimo 2000/115/EB ⁽²⁾ I priedo punkte (G/05) apibrėžtus daigynus, išskyrus ilgalaikes kultūras ir tokių ilgalaikių kultūrų daigynus;
- d) „ilgalaikės kultūros“ – tai šios augalininkystės kultūros:

KN kodas	
0709 10 00	Artišokai
0709 20 00	Smidrai (šparagai)
0709 90 90	Kitos
0810 20	Avietės, gervuogės, šilkuogės ir loganberijos
0810 30	Juodieji, baltieji arba raudonieji serbentai ir agrastai
0810 40	Spanguolės, mėlynės ir kiti šilauogių (<i>Vaccinium</i>) genties augalų vaisiai
ex 0602 90 41	Miško medžiai
ex 0602 90 51	Daugiametiniai augalai (<i>Miscanthus sinensis</i>)
ex 1214 90 90	Kiti (<i>Phalaris arundacea</i>)

- e) „daugiametė ganykla“ – tai daugiametė ganykla, kaip ji apibrėžta Komisijos reglamento (EB) Nr. 796/2004 2 straipsnio 2 punkte;
- f) „pieva“ – tai ariama žemė, naudojama žolės (sėjamos ar natūralios) gamybai; Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 61 straipsnyje į pievos sąvokos apibrėžimą taip pat įeina daugiametė ganykla;
- g) „pardavimas“ – tai žemės nuosavybės ar teisių į išmokas pardavimas ar kitas galutinis pardavimas. Į šios sąvokos apibrėžimą neįeina žemės pardavimas, kai žemė yra perduodama valstybės institucijoms ir (ar) viešųjų interesų patenkinimui, o pardavimas atliekamas ne dėl žemės ūkio tikslų;
- h) „nuoma“ – tai nuoma ar panašių rūšių laikini sandoriai;
- i) „teisių į išmokas su žeme pardavimas, pardavimas ar nuoma“ – tai teisių į išmokas pardavimas arba nuoma, atitinkamai kartu perduodant ar nuomojant atitinkamą teisių perdavėjo pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių, kaip apibrėžta 44 straipsnio 2 dalyje.

Nuomos atveju teisės į išmokas ir hektarai išnuomojami tam pačiam laikotarpiui.

Kai perduodamos teisės į išmokas, kurioms keliami specialūs reikalavimai, į kuriuos daroma nuoroda Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 49 straipsnio 2 dalyje, toks pardavimas laikomas teisių į išmokas su žeme perdavimo atveju;

j) „produkcijos vienetas“ – tai mažiausiai vienas plotas, suteikęs teisę į tiesiogines išmokas referenciniu laikotarpiu, įskaitant pašarų plotą, kaip jis apibrėžtas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 43 straipsnio 3 dalyje, arba vienas gyvulys, kuris būtų suteikęs teisę į tiesiogines išmokas referenciniu laikotarpiu, kai kuriais atvejais, kartu su teise į atitinkamą priemonę;

k) Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 37 straipsnio 2 dalyje ir 42 straipsnio 3 dalyje „žemės ūkio veiklą pradėdantys ūkininkai“ – fizinis ar juridinis asmuo savo vardu ir savo rizika nevykdęs jokios žemės ūkio veiklos, taip pat toks asmuo penkerius metus iki užsiimant nauja žemės ūkio veikla negali būti vykdęs juridinio asmens, užsiimančio žemės ūkio veikla, kontrolės.

Juridinio asmens atveju, kontroliuojantis juridinį asmenį fizinis (-iai) asmuo (-ys) savo vardu ir savo rizika negali būti vykdęs jokios žemės ūkio veiklos ar penkerius metus iki juridiniam asmeniui užsiimant žemės ūkio veikla negalėjo kontroliuoti juridinio asmens, vykdančio žemės ūkio veiklą.

3 straipsnis

Teisių į išmokas vieneto vertės apskaičiavimas

1. Teisės į išmokas apskaičiuojamos iki trečios dešimtosios dalies ir apvalinamos didinant arba mažinant iki artimiausios antros dešimtosios dalies. Jei skaičiavimo rezultatas yra tiksliai per vidurį, suma apvalinama didinant iki antrosios dešimtosios dalies.

2. Kai pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 44 straipsnio 3 dalį deklaruojamo ar perduodamo su teise į išmoką pagal to reglamento 46 straipsnio 2 dalį sklypo dydis sudaro trupmeninę hektaro dalį, susijusi teisė į išmoką deklaruojama arba perduodama su žeme nurodant tokią vertę, kuri lygi tai daliai apskaičiuotai vertei. Likusioji apskaičiuota atitinkama teisės į išmoką verte dalis lieka ūkininkui.

2 SKYRIUS

NACIONALINIS REZERVAS

1 skirsnis

Nacionalinio rezervo nustatymas

4 straipsnis

Sumažinimai

1. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 1 dalyje numatytas sumažinimas taikomas visoms referencinėms sumoms po to, kai buvo padaryti visi įmanomi sumažinimai pagal to reglamento 41 straipsnio 2 dalį ir, kai tinka, visi įmanomi sumažinimai pagal to reglamento 65 straipsnio 1 dalį ir 70 straipsnio 2 dalies antrąją pastraipą.

⁽¹⁾ OL L 141, 2004 4 30, p. 18.

⁽²⁾ OL L 38, 2000 2 12, p. 1.

2. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 7 dalyje nurodyti sumažinimo taikymo atveju visų teisių į išmokas, kurios buvo nustatytos linijinio sumažinimo taikymo metu, vieneto vertė mažinama proporcingai.

5 straipsnis

Priemokos už pieną ir papildomos išmokos

1. Valstybių narių pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 1 dalį nustatytas procentinis sumažinimo dydis taikomas 2007 metais susidariusioms dėl priemokų už pieną ir papildomų išmokų, įtrauktinų į bendrosios išmokos schemą, sumoms.

2. Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 62 straipsnio pirmajame punkte numatyta galimybe pilnai įtraukti sumas, susidariusias dėl priemokų už pieną ir papildomų išmokų, įtrauktų į bendrosios išmokos schemą, ji taiko šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sumažinimo procentinį dydį tais metais, kuriais naudojosi šia galimybe. Vėlesniais metais ta valstybė narė taiko sumažinimą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 95 straipsnio 2 dalyje ir 96 straipsnio 2 dalyje nustatytų sumų padidinimo ribose.

3. Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 62 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta galimybe iš dalies įtraukti sumas, susidariusias dėl priemokų už pieną ir papildomų išmokų, įtrauktų į bendrosios išmokos schemą, ji taiko šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sumažinimo procentinį dydį atitinkamoms įtrauktoms į bendrosios išmokos schemą sumoms tais metais, kuriais naudojosi šia galimybe, atsižvelgdama į Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 95 straipsnio 2 dalyje ir 96 straipsnio 2 dalyje nurodytų sumų padidėjimą.

2 skirsnis

Teisių į išmokas iš nacionalinio rezervo nustatymas

6 straipsnis

Teisių į išmokas nustatymas

1. Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 3 ir 5 dalyse numatytomis galimybėmis, laikydami šiam skirsnyje nustatytų sąlygų ir remdamiesi aptariamais valstybės narės nustatytais objektyviais kriterijais, ūkininkai gali gauti teises į išmokas iš nacionalinio rezervo.

2. Negaunantis jokių teisių į išmokas ūkininkas, pateikęs paraišką teisėms į išmokas iš nacionalinio rezervo gauti, gali gauti ne didesnę už jo turimų tuo metu hektarų (kurie yra jo nuosavybė ar nuomojami) skaičių teisių į išmokas skaičių.

3. Turintis teisių į išmokas ūkininkas, pateikęs paraišką teisėms į išmokas iš nacionalinio rezervo gauti, gali gauti ne didesnę už jo tuo metu turimų hektarų, kuriems jis nėra gavęs teisių į išmokas, skaičių teisių į išmokas skaičių.

Jo jau gautos kiekvienos teisės į išmoką vieneto vertė gali būti didinama 4 dalyje nurodyto regioninio vidurkio ribose.

Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 8 dalies nuostatos taikomos teisėms į išmokas, kurių vieneto vertė, vadovaujantis šios dalies antruoju punktu, jau padidinta daugiau negu 20 %.

4. Regioninį vidurkį nustato valstybės narės atitinkamu teritoriniu lygiu, vadovaudamosi objektyviais kriterijais ir užtikrinamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškreipimo. Regioninio vidurkio nustatymo datą pasirenka valstybės narės. Jis gali būti kasmet peržiūrimas. Jis remiasi aptariamajame regione ūkininkams skirtų teisių į išmokas verte. Jis nediferencijuojamas pagal gamybos sektorius.

5. Kiekvienos teisės į išmoką, gautos pagal 2 arba 3 dalį, išskyrus 3 dalies antrąją pastraipą, vertė apskaičiuojama dalijant referencinę valstybės narės nustatytą, remiantis objektyviais kriterijais ir užtikrinant vienodas sąlygas ūkininkams bei vengiant rinkos ir konkurencijos iškreipimo, sumą iš hektarų skaičiaus, kuris ne didesnis už tą, į kurį daroma nuoroda 2 dalyje.

7 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 5 dalies taikymas tais atvejais, kai hektarų skaičius mažesnis negu teisių į išmokas skaičius

1. Jei valstybė narė naudojasi Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 5 dalyje numatyta galimybe, esant paraiškai ir vadovaujantis šiuo straipsniu, visų pirma ji gali suteikti teises į išmokas ūkininkams, kurie deklaruoja mažesnę negu juos atitinkančių teisių į išmokas, kurias jie gautų arba būtų gavę remiantis to reglamento 43 straipsniu, hektarų skaičių.

Tokiu atveju ūkininkas grąžina į nacionalinį rezervą visas gautas teises į išmokas arba kurios jam turėjo būti paskirtos, išskyrus atidėtas teises ir teises į išmokas, kurioms taikomi specialūs Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 49 straipsnyje nurodyti reikalavimai.

2. Iš nacionalinio rezervo paskirtų teisių į išmokas skaičius lygus ūkininko deklaruotų hektarų skaičiui.

3. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 8 dalyje numatytas penkerių metų laikotarpis taikomas arba, kai kuriais atvejais, gali būti pradedamas taikyti visoms paskirtoms teisėms į išmokas.

4. Iš nacionalinio rezervo paskirtų teisių į išmokas vieneto vertė apskaičiuojama dalijant ūkininko referencinę sumą iš deklaruotų hektarų skaičiaus prieš tai atėmus iš šio skaičiaus hektarų, lygų jo turimų atidėtų teisių skaičiui, skaičių. 6 straipsnio 4 dalyje numatytas regioninis vidurkis netaikomas.

5. 1, 2, 3 ir 4 dalys netaikomos ūkininkui, kuris deklaruoja mažiau negu 50 % bendro referenciniu laikotarpiu jo turimų (nuosavybės teise ar nuomojamų) hektarų skaičiaus, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 43 straipsnio 1 ir 2 dalyse.

6. 1, 2, 3 ir 4 dalys netaikomos ūkininkui, kuris deklaruoja mažiau hektarų negu juos atitinkantis teisių į išmokas, kurias jis gautų arba būtų gavęs vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 43 straipsniu, skaičius dėl to, kad tuos hektarus jis perdavė perduodamas arba nuomodamas.

7. Aptariamasis ūkininkas deklaruoja visus paraiškos pateikimo metu turimus hektarus.

3 skirsnis

Nacionalinio rezervo papildymas

8 straipsnis

Nepanaudotos teisės į išmokas

1. Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 34 straipsnio 3 dalies, nepanaudotos teisės į išmokas grąžinamos į nacionalinį rezervą kitą dieną, pasibaigus paskutinei pakeistos paraiškos dėl bendrosios išmokos schemos taikymo dienai tais kalendoriniais metais, kuriais pasibaigia Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 8 dalyje arba 45 straipsnio 1 dalyje nurodytas laikotarpis.

Šiame straipsnyje „nepanaudotos teisės į išmokas“ reiškia, kad pirmajame punkte nurodytu laikotarpiu nepanaudotos teisės į išmokas atžvilgiu nebuvo skirta jokių išmokų. Teisės į išmokas, kurioms pateikta paraiška ir su kuriomis susijęs Reglamento (EB) Nr. 795/2004 2 straipsnio 22 punkte nurodytas plotas, laikomos nepanaudotomis.

2. Atidėtos teisės ir teisės į išmokas, su kuriomis suteikiamas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 60 straipsnyje numatytas leidimas, gražinant jas į nacionalinį rezervą, praranda su jomis susijusius išpareigojimus ir leidimus.

9 straipsnis

Teisių į išmokas išlaikymas

1. Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 46 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe, valstybė narė gali nuspręsti grąžinti į nacionalinį rezervą:

a) teisių į išmokas be žemės pardavimo atveju, iki 30 % kiekvienos teisės į išmoką vertės ar ekvivalentišką sumą, išreikštą teisių į išmokas skaičiumi. Tačiau trejus pirmuosius bendrosios išmokos schemos taikymo metus vietoje 30 % galima grąžinti 50 %

ir (ar)

b) teisių į išmokas su žeme pardavimo atveju, iki 10 % kiekvienos teisės į išmoką vertės ar ekvivalentišką sumą, išreikštą teisių į išmokas skaičiumi;

ir (ar)

c) atidėtų teisių be žemės pardavimo atveju, iki 30 % kiekvienos teisės į išmoką vertės. Tačiau trejus pirmuosius bendrosios išmokos schemos taikymo metus vietoje 30 % galima grąžinti 50 %;

ir (ar)

d) teisių į išmokas su visu ūkiu pardavimo atveju, iki 5 % kiekvienos teisės į išmoką vertės ir (ar) ekvivalentišką sumą, išreikštą teisių į išmokas skaičiumi;

ir (ar)

e) teisių į išmokas, su kuriomis susietas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 60 straipsnyje nurodytas leidimas, pardavimo atveju, iki 10 % kiekvienos teisės į išmoką vertės.

Teisių į išmokas su ar be žemės pardavimo žemės ūkio veiklą pradedančiam ūkininkui atveju ir faktinio ar numatomo teisių į išmokas paveldėjimo atveju, teisės į išmokas neišsaugomos.

2. Nustatydamą 1 dalyje nurodytus procentus, vienu iš 1 dalies a–e punkto atveju valstybė narė, vadovaudamasi objektyviais kriterijais ir užtikrindama vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdama rinkos ir konkurencijos iškraipymo, gali nustatyti kitokį procentą.

10 straipsnis

Pagautė

1. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 9 dalyje nurodytais atvejais, į nacionalinį rezervą grąžinama:

a) pardavimo atveju iki 90 % referencinės sumos, nustatomos pardavėjui pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 37 straipsnį, susijusios su produkcijos vienetais ir perduoto ūkio ar jo dalies hektarais;

b) šešerių metų nuomos atveju iki 50 % nustatomos nuomotojui pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 37 straipsnį referencinės sumos, susijusios su produkcijos vienetais ir perduoto ūkio ar jo dalies hektarais;

c) ilgesnės negu šešerių metų nuomos atveju 5 % už kiekvienus po šešerių metų laikotarpio einančius metus, bet ši suma turi neviršyti 20 % referencinės sumos, nustatomos nuomotojui pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 37 straipsnį, susijusios su produkcijos vienetais ir perduoto ūkio ar jo dalies hektarais.

2. Pardavėjui ar nuomotojui nustatomos teisės į išmokas apskaičiuojamos pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 43 straipsnį, remiantis likusia referencine suma ir hektarais.

3. 1 dalis negalioja tais atvejais, kai per vienerius metus, bet ne vėliau kaip iki 2004 m. balandžio 30 d. nuo pardavimo ar nuomos, pardavėjas ar nuomotojas nusipirko ar išnuomojo šešeriems ar daugiau metų kitą ūkį ar jo dalį. Tokiu atveju pardavėjui ar nuomotojui išlieka teisių į išmokas skaičius bent jau lygus tokiam teisių į išmokas skaičiui, kuriuo ūkininkas gali pasinaudoti naujajame ūkyje pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 44 straipsnį.

4. 1 dalis negalioja tais atvejais, kai ūkininkas valstybei narei įrodo, kad pardavimo ar nuomos kaina atitinka ūkio vertę arba dalies ūkio be teisių į išmokas dalinio perdavimo atveju.

4 skirsnis

Regioninis administravimas

11 straipsnis

Regioniniai rezervai

1. Valstybės narės gali nacionalinį rezervą administruoti regioniniu lygiu.

Tokiu atveju valstybės narės nacionaliniu lygiu turimas sumas gali pilnai ar iš dalies skirstyti vadovaudamosi 4, 5, 8, 9 ir 10 straipsniais.

2. Konkrečiam regionui paskirtos sumos gali būti naudojamos tik tame regione, išskyrus Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais arba, priklausomai nuo valstybės narės pasirinkimo, to reglamento 42 straipsnio 3 dalies taikymo atveju.

3 SKYRIUS

TEISIŲ Į IŠMOKAS PASKIRSTYMAS

1 skirsnis

Pirminis teisių į išmokas paskirstymas

12 straipsnis

Paraiškos

1. Vieneriais kalendoriniais metais anksčiau negu pradėdama taikyti bendrosios išmokos schema valstybės narės gali pradėti nustatinėti turinčius teises į išmokas ūkininkus, į kuriuos daroma nuoroda Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 33 straipsnyje, nustatyti numatomas išmokėtinas sumas ir hektarų, į kuriuos daroma nuoroda atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 34 straipsnio 1 dalies a ar b punkte, skaičių ir preliminarią šio straipsnio 5 dalyje nurodytų sąlygų patikrą.

2. Siekiant nustatyti numatomas išmokėti sumas, Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 33 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytiems ūkininkams arba, tam tikrais atvejais, vadovaujantis šio straipsnio 1 dalimi nustatytiems ūkininkams, iki valstybės narės nustatytos datos, bet ne vėliau kaip iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų balandžio 15 d. valstybės narės gali nusiųsti Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 34 straipsnio 1 dalyje nurodytą paraiškos formą. Tokiu atveju ir laikantis tos pačios datos kiti negu nurodytieji Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 33 straipsnio 1 dalies a punkte ūkininkai paduoda paraiškas nustatyti jų teisėms į išmokas.

3. Jei valstybė narė nepasinaudoja 2 dalyje numatyta galimybe, ji siunčia Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 34 straipsnio 1 dalyje nurodytą paraiškos formą iki valstybės narės nustatytos datos, bet ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki paskutinės paraiškos išmokoms pagal bendrosios išmokos schemą gauti pateikimo dienos.

4. Galutinis pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais teisių į išmokas nustatymas priklauso nuo paraiškų išmokoms pagal bendrosios išmokos schemą gauti pateikimo, vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 34 straipsnio 3 dalimi.

Iki galutinio teisių į išmokas nustatymo teisių į išmokas perduoti negalima.

5. Pareiškėjas pateikia valstybei narei pakankamus įrodymus, kad paraiškos teisėms į išmokas gauti pateikimo dieną jis yra ūkininkas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 2 straipsnio a punkte.

6. Valstybė narė gali nuspręsti nustatyti mažiausią ūkio, kuris gali kreiptis dėl teisių į išmokas nustatymo, dydį. Tačiau mažiausias ūkio dydis negali būti didesnis negu 0,3 ha.

Mažiausias dydis nenustatomas teisėms į išmokas, kurioms taikomi specialūs reikalavimai, į kuriuos daroma nuoroda Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 47–50 straipsniuose.

14 straipsnis

7. Valstybė narė gali nuspręsti, kad 4 dalyje nurodytos paraiškos galutinai nustatytoms teisėms į išmokas gali būti pateiktos tuo pačiu metu, kaip ir paraiška gauti išmoką pagal bendrosios išmokos schemą.

2 skirsnis

Teisių į išmokas skirstymas ne iš nacionalinio rezervo

13 straipsnis

Paveldėjimas ir numatomas paveldėjimas

1. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 33 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais atvejais, ūkį ar jo dalį gavęs ūkininkas savo vardu kreipiasi dėl teisių į išmokas už gautą ūkį ar jo dalį apskaičiavimu.

Teisių į išmokas skaičius ir vertė nustatoma remiantis referencine suma ir hektarų, susijusių su paveldėtais produkcijos vienetais, skaičiumi.

2. Atšaukiamo numatomo paveldėjimo atvejais, iki paraiškos išmokai gauti pagal bendrosios išmokos schemą pateikimo datos paskirtasis paveldėtojas gali pasinaudoti bendrosios išmokos schema tik vieną kartą.

Perėmimas pagal nuomos sutartį ar paveldėjimo ar numatomo paveldėjimo būdu iš ūkininko, kuris yra fizinis asmuo ir kuris referenciniu laikotarpiu, kuris būtų suteikęs teisę į išmokas, buvo ūkio ar jo dalies nuomininkas, yra laikomas ūkio paveldėjimu.

3. Tais atvejais, kai 1 dalyje nurodytas ūkininkas jau turi teisę į išmokas, jo teisių į išmokas skaičius ir vertė nustatoma remiantis atitinkamai referencinės sumos ir hektarų, susijusių su jo ankstesniu turėtu ūkiu ir paveldėtais produkcijos vienetais, skaičiaus suma.

4. Tais atvejais, kai 1 dalyje nurodytas ūkininkas atitinka dvi ar daugiau šio reglamento 19–23 straipsniuose ar Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 37 straipsnio 2 dalyje, 40 straipsnyje, 42 straipsnio 3 dalyje arba 42 straipsnio 5 dalyje nustatytas kreipimosi dėl teisių į išmokas sąlygas, jis gauna teisių į išmokas skaičių, kuris ne didesnis už didžiausią iš jo paveldėtų hektarų ar deklaruotų pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais skaičių, o tokias atvejais teisių į išmokas vertė gali būti ne didesnė negu didžiausia vertė, kurią jis galėtų gauti, pateikęs paraišką išmokai gauti pagal kiekvieną straipsnį, kurio sąlygas jis atitinka, atskirai.

5. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 33 straipsnio 1 dalies b punkte ir šiame reglamente vartojami sąvokų „paveldėjimas“ ir „numatomas paveldėjimas“ apibrėžimai yra suprantami taip, kaip juos aiškina nacionalinė teisė.

Juridinio statuso ar pavadinimo pakeitimas

1. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 33 straipsnio 2 dalyje numatytais juridinio statuso ar pavadinimo pakeitimo atvejais, ūkininkas gali naudotis bendrosios išmokos schema tomis pačiomis sąlygomis kaip iš pradžių ūkį valdęs ūkininkas, išlaikant teisių į išmokas, skiriamų iš pat pradžių ūkį valdžiusiam ūkininkui, limitą, laikantis šių reikalavimų:

a) teisių į išmokas skaičius ir vertė nustatoma remiantis referencine suma ir hektarų, susijusių su iš pradžių valdytu ūkiu, skaičiumi;

b) pasikeitus juridinio asmens juridiniam statusui arba tais atvejais, kai fizinis asmuo pakeičia savo statusą tapdamas juridiniu asmeniu arba juridinis asmuo pakeičia savo statusą tapdamas fiziniu asmeniu, naująjį ūkį valdantis ūkininkas yra tas ūkininkas, kuris kontroliavo iš pradžių valdytą ūkį valdymo, išmokų ir finansinės rizikos prasme.

2. Jei Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 33 straipsnio 2 dalyje nurodyti atvejai atsitinka laikotarpiu nuo sausio 1 d. iki paraiškos pateikimo dienos pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais, taikomos šio straipsnio 1 dalies nuostatos.

15 straipsnis

Susijungimai ir padalijimai

1. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 33 straipsnio 3 dalyje „susijungimas“ reiškia dviejų ar daugiau ūkininkų ūkių, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 2 straipsnio a punkte, susijungimas į vieną naują ūkį, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 2 straipsnio a punkte, kurį vadybos, išmokų ir finansinės rizikos prasme kontroliuoja anksčiau valdę susijungusius ūkius ūkininkai arba vienas jų.

Teisių į išmokas skaičius ir vertė nustatoma remiantis referencine suma ir hektarų, susijusių su iš pradžių valdytais ūkiais, skaičiumi.

2. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 33 straipsnio 3 dalies antrojeje pastraipoje „padalijimas“ reiškia vieno ūkininko ūkio, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 2 straipsnio a punkte, padalijimą į mažiausiai du naujus atskirus ūkius, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 2 straipsnio a punkte, iš kurių bent vieną vadybos, išmokų ir finansinės rizikos prasme kontroliuoja bent vienas anksčiau valdęs pirminį ūkį juridinis ar fizinis asmuo arba vieno ūkininko ūkio, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 2 straipsnio a punkte, padalijimą į mažiausiai vieną naują atskirą ūkį, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 2 straipsnio a punkte, kai kitas iš padalijimo likęs ūkis vadybos, išmokų ir finansinės rizikos prasme yra kontroliuojamas pirminį ūkį valdžiusio ūkininko.

Teisių į išmokas skaičius ir vertė nustatoma remiantis referencine suma ir hektarų, susijusių su iš pradžių valdyto ūkio perduotais produkcijos vienetais, skaičiumi.

3. Jei Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 33 straipsnio 3 dalies pirmojoje arba antrojoje pastraipoje nurodyti atvejai atsitinka laikotarpiu nuo sausio 1 d. iki paraiškos pateikimo pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais dienos, taikomos atitinkamai šio straipsnio 1 arba 2 dalies nuostatos.

16 straipsnis

Išimtiniai atvejai

1. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 40 straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais, kai paskutinę paraiškos išmokai gauti pagal bendrosios išmokos schemą pirmaisiais metais pateikimo dieną baigiasi tame straipsnyje nurodyti agrarinės aplinkosaugos įsipareigojimai, pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais valstybė narė, remdamasi to reglamento 40 straipsnio 1, 2, 3 arba 5 dalimi, nustato referencines sumas visiems susijusiems ūkininkams, su sąlyga, kad ryšium su minėtais agrarinės aplinkosaugos įsipareigojimais nėra skiriama dvigubų išmokų.

Mažesnės negu 10 eurų dydžio teisės į išmoką sumos arba mažesnė negu 100 eurų dydžio bendra vienam ūkininkui skiriama suma nelaikoma dviguba išmoka.

Jei konkreti valstybė narė nemodifikuoja pagal minėtus agrarinės aplinkosaugos įsipareigojimus mokėtinų sumų, ūkininkas gali:

a) gauti sumažintą referencinę sumą ir, pasibaigus agrarinės aplinkosaugos įsipareigojimams, kreiptis pagal valstybės narės, vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 5 dalį, įsteigiamą programą dėl jo teisės į išmoką vieneto vertės patikslinimo iki valstybės narės nustatytos datos, bet ne vėliau kaip iki kitų metų paskutinės paraiškos pagal bendrosios išmokos schemą pateikimo datos;

arba

b) gauti visą referencinę sumą su sąlyga, kad sutinka modifikuoti mokėtinas sumas atsižvelgiant į tuos agrarinės aplinkosaugos įsipareigojimus.

2. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 40 straipsnio 5 dalies antrojoje pastraipoje nurodytu atveju, ūkininkas gauna teisės į išmokas, apskaičiuotas dalijant valstybės narės, remiantis objek-

tyviais kriterijais ir užtikrinant vienodas sąlygas ūkininkams bei vengiant rinkos ir konkurencijos iškreipimo, nustatytą referencinę sumą iš hektarų skaičiaus, kuris ne didesnis negu pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais jo deklaruotas hektarų skaičius.

17 straipsnis

Atskiras pardavimo sutarties punktas

1. Kai pardavimo sutartyje, sudarytoje ar pakeistoje ne vėliau kaip iki paskutinės paraiškos pagal bendrosios išmokos schemą pirmaisiais jos taikymo metais pateikimo dienos, numatyta, kad visiškai arba iš dalies perduodamas visas ūkis ar jo dalis kartu su teisėmis į išmokas, nustatomas pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 43 straipsnį, atsižvelgiant į perduodamo ūkio ar jo dalies hektarų skaičių, pardavimo sutartis laikoma teisių į išmokas su žeme, kaip apibrėžta to reglamento 46 straipsnyje, perdavimu, jei laikomasi šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatytų sąlygų.

2. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 9 dalis ir 46 straipsnio 3 dalis atskirais atvejais taikomos teisėms į išmokas, kuriuos apskaičiuojamos remiantis pardavimo sutartyje nurodytais produkcijos vienetais ir hektarų skaičiumi.

3. Pardavėjas kreipiasi dėl teisių į išmokas nustatymo, vadovaudamasis 12 straipsnio nuostatomis, kartu su paraiška pristaatydamas pardavimo sutarties kopiją ir nurodydamas produkcijos vienetus bei hektarų, kurių atžvilgiu jis ketina perduoti teises į išmokas, skaičių.

Valstybė narė gali leisti pirkėjui pardavėjo vardu, pastarajam suteikus tiksliai apibrėžtą įgaliojimą kreiptis dėl teisių į išmokas pagal 12 straipsnį nustatymo. Tokiu atveju valstybė narė patikrina, ar pardavėjas atitinka Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 33 straipsnyje nustatytus pagalbos skyrimo reikalavimų kriterijus, o ypač šio reglamento 12 straipsnio 5 dalyje nustatytą reikalavimą.

4. Pirkėjas kreipiasi dėl išmokų pagal bendrosios išmokos schemą, vadovaudamasis 12 straipsnio nuostatomis, prie savo paraiškos pridėdamas pardavimo sutarties kopiją.

5. Valstybė narė gali reikalauti, kad pirkėjas ir pardavėjas paraiškas pateiktų kartu arba kad antrojoje paraiškoje būtų daroma nuoroda į pirmąją paraišką.

3 skirsnis

Teisių į išmokas paskirstymas iš nacionalinio rezervo

18 straipsnis

Bendrosios nuostatos specialioje padėtyje atsidūrusiems ūkininkams

1. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 4 dalyje „specialioje padėtyje atsidūrę ūkininkai“ – tai šio reglamento 19–23 straipsniuose nurodyti ūkininkai.

2. Tokiais atvejais, kai specialioje padėtyje atsidūręs ūkininkas atitinka kreipimosi dėl teisių į išmokas reikalavimus du ar daugiau kartų pagal šio reglamento 19–23 straipsniuose nustatytas sąlygas ar Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 37 straipsnio 2 dalyje, 40 straipsnyje, 42 straipsnio 3 dalyje ar 42 straipsnio 5 dalyje nustatytas sąlygas, jis gauna ne didesnę teisių į išmokas skaičių negu pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais jo deklaruotų hektarų skaičius ir kurių vertė yra didžiausia vertė, kurią jis gali gauti kreipdamasis atskirai pagal kiekvieną minėtą straipsnį, kurio reikalavimus jis atitinka.

3. 6 straipsnis, išskyrus 6 straipsnio 3 dalies trečiąją pastraipą, specialioje padėtyje atsidūrusiems ūkininkams netaikomas.

4. Tokiais atvejais, kai 20 ir 22 straipsniuose minima nuoma ar 23 straipsnyje minima programa baigiasi pasibaigus paskutinei paraiškos pagal bendrosios išmokos schemą pirmaisiais jos taikymo metais pateikimo dienai, susijęs ūkininkas pasibaigus nuomos ar programos galiojimo laikui gali kreiptis dėl jo teisių į išmokas nustatymo iki valstybės narės nustatytos datos, bet ne vėliau kaip paskutinę paraiškos pagal bendrosios išmokos schemą pristatymo dieną kitais metais.

5. Kai, remiantis nacionaline teise ar įprastai nusistovėjusia praktika ilgalaikės nuomos sąvokos apibrėžimas taip pat apima penkerių metų trukmės nuomą, valstybės narės gali nuspręsti tokiai nuomai taikyti 20, 21 ir 22 straipsnių nuostatas.

19 straipsnis

Pienininkystės ūkininkai

Siekiant nustatyti referencinę sumą pienininkystės ūkininkui, atsidūrusiam padėtyje, į kurią daroma nuoroda Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 40 straipsnyje, kuris dėl tokios padėties nuomoja savo asmeninį referencinį kiekį arba jo dalį pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 16 straipsnį dvylikos mėnesių laikotarpiu, kuris baigiasi iki pirmųjų bendrosios išmokos

schemos taikymo priemonėms už pieną ir papildomoms išmokoms metų kovo 31 d., laikoma, kad tais kalendoriniais metais šis asmeninis referencinis kiekis skiriamas tą ūkį valdančiam ūkininkui.

20 straipsnis

Išnuomos žemės perdavimas

1. Ūkininkas, nemokamai ar nuomos būdu iš į pensiją išėjusio ūkininko ar mirusio iki paskutinės paraiškos pagal bendrosios išmokos schemą taikymo pirmaisiais metais pateikimo dienos, gavęs šešeriems ar daugiau metų laikotarpiui arba paveldėjimo ar numatomo paveldėjimo būdu ūkį ar jo dalį, kuris referenciniu laikotarpiu buvo išnuomotas trečiajam asmeniui, gauna teises į išmokas, apskaičiuotas dalijant valstybės narės, remiantis objektyviais kriterijais ir užtikrinant vienodas sąlygas ūkininkams bei vengiant rinkos ir konkurencijos iškreipimo, nustatytą referencinę sumą iš hektarų skaičiaus, ne didesnio negu jo gauto ūkio ar jo dalies hektarų skaičius.

2. Pirmoje dalyje nurodytas ūkininkas yra bet kuris asmuo, galintis gauti pirmojoje dalyje minimą ūkį ar jo dalį faktinio ar numatyto paveldėjimo būdu.

21 straipsnis

Investicijos

1. Iki 2003 m. rugsėjo 29 d. investavęs į gamybos pajėgumus ar įsigytą žemę pagal 2–6 straipsniuose nustatytus reikalavimus ūkininkas gauna teises į išmokas, apskaičiuotas dalijant valstybės narės, remiantis objektyviais kriterijais ir užtikrinant vienodas sąlygas ūkininkams bei vengiant rinkos ir konkurencijos iškreipimo, nustatytą referencinę sumą iš hektarų skaičiaus, ne didesnio negu jo įsigytų hektarų skaičius.

2. Investuojama į planą ar programą, kuri pradėta įgyvendinti iki 2003 m. rugsėjo 29 d. Apie planą ar programą ūkininkas praneša valstybės narės kompetentingai institucijai.

Kai rašytinio plano ar programos nėra, valstybė narė gali atsižvelgti į kitus objektyvius investavimo įrodymus.

3. Gamybos pajėgumų didinimas liečia tik tuos sektorius, kuriems referenciniu laikotarpiu būtų skirtos Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 VI priede išvardytos tiesioginės išmokos, atsižvelgiant to reglamento 66–70 straipsniuose numatytas pasirinkimo galimybes.

Žemės įsigijimas suprantamas tik kaip pagalbos skyrimo reikalavimus, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 44 straipsnio 2 dalyje, atitinkančios žemės įsigijimas.

Bet koku atveju taikant šio straipsnio nuostatas, į gamybos pajėgumų dalinį didinimą ir (arba) žemės, kurios atžvilgiu ūkininkas jau turi gavęs teises į išmokas ir (ar) referencines sumas referenciniu laikotarpiu, išsigijimą neatsižvelgiama.

4. Iki 2003 m. rugsėjo 29 d. prasidėjusi ilgalaikė šešerių ir daugiau metų nuoma laikoma žemės išsigijimu 1 dalies nuostatų taikymo požiūriu.

5. Jei ūkininkui jau yra paskirtos teisės į išmokas, išsigijimo arba ilgalaikės nuomos atveju teisių į išmokas skaičius apskaičiuojamas remiantis išsigytų ar nuomojamų hektarų skaičiumi, o kitokio investavimo atveju bendra turimų teisių į išmokas vertė gali būti didinama neviršijant 1 dalyje nurodytos referencinės sumos.

6. Jei ūkininkas neturi nei hektarų, nei teisių į išmokas, teisių į išmokas skaičius apskaičiuojamas dalijant 1 dalyje nurodytą referencinę sumą iš vieneto vertės, kuri negali būti didesnė už 5 000 eurų.

Ši vieneto vertė laikoma kiekvienos teisės į išmoką verte.

Teisės į išmokas skiriamos, jei laikomasi Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 49 straipsnio reikalavimų. Ar išlaikoma 50 % žemės ūkio veikla, į kurią daroma nuoroda 2 dalyje, nustato valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais.

22 straipsnis

Išnuomotos žemės nuoma ir pirkimas

1. Nuo referencinio laikotarpio pabaigos iki 2003 m. rugsėjo 29 d. šešeriems ar daugiau metų išsinuomojęs ūkį ar jo dalį, kurio nuomos sąlygų keisti negalima, ūkininkas gauna teises į išmokas, apskaičiuojamas dalijant valstybės narės, remiantis objektyviais kriterijais ir užtikrinant vienodas sąlygas ūkininkams bei vengiant rinkos ir konkurencijos iškraipymo, nustatytą referencinę sumą iš hektarų skaičiaus, ne didesnio negu jo nuomojamų hektarų skaičius.

2. 1 dalies nuostatos taikomos ūkininkui, kuris referenciniu laikotarpiu ar anksčiau, arba vėliausiai iki 2003 m. rugsėjo 29 d. išsigijo ūkį ar jo dalį, kurio žemė referenciniu laikotarpiu buvo išnuomota, ir kuris per vienerius metus, pasibaigus nuomos laikotarpiui, ketina pradėti arba išplėsti žemės ūkio veiklą.

23 straipsnis

Produkcijos pertvarkymas

1. Referenciniu laikotarpiu, bet ne ilgiau kaip iki 2003 m. rugsėjo 29 d. dalyvavęs nacionalinėse produkcijos, kuriai pagal bendrosios išmokos schemą galėjo būti paskirta tiesioginė išmoka, perorientavimo programose, ypač produkcijos pertvarkymo programose ūkininkas gauna teisę į išmokas, apskaičiuojamas dalijant valstybės narės, remiantis objektyviais kriterijais ir užtikrinant vienodas sąlygas ūkininkams bei vengiant rinkos

ir konkurencijos iškraipymo, nustatytą referencinę sumą iš hektarų skaičiaus, ne didesnio negu jo pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais deklaruojamų hektarų skaičius.

2. 1 dalies nuostatos galioja ūkininkui referenciniu laikotarpiu, bet ne vėliau kaip iki 2003 m. rugsėjo 29 d. pertvarkiusiam pieno produkciją į kokią nors kitą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 VI priede nurodyto sektoriaus produkciją.

4 SKYRIUS

KONKREČIOS NUOSTATOS

1 skirsnis

Teisių į išmokas deklaravimas ir perdavimas

24 straipsnis

Teisių į išmokas deklaravimas ir naudojimas

1. Ūkininkas, kuriam iki paskutinės paraiškos dėl dalyvavimo bendrosios išmokos schemoje pateikimo dienos priklauso teisės į išmoką, kartą per metus gali jas deklaruoti.

2. Valstybės narės kiekvienam ūkininkui atskirai nustato 10 mėnesių laikotarpio, į kurį daroma nuoroda Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 44 straipsnio 3 dalyje, pradžią; jis nustatomas laikotarpyje nuo kalendorinių metų, buvusių prieš paraiškos dėl dalyvavimo bendrosios išmokos schemoje padavimo metus rugsėjo 1 d. iki kitų kalendorinių metų balandžio 30 d. arba 10 mėnesių laikotarpio pradžią nustatyto laikotarpio ribose pasirenka pats ūkininkas.

25 straipsnis

Teisių į išmokas perdavimas

1. Teisės į išmokas perduoti galima bet kuriuo metu.

2. Perdavėjas informuoja valstybės narės kompetentingą instituciją apie perdavimą per valstybės narės nustatytą laikotarpį.

2. 3. Valstybė narė gali reikalauti, kad apie perdavimą perdavėjas praneštų valstybės narės, kurioje atliekamas perdavimas, kompetentingai institucijai per tos valstybės narės nustatytą laikotarpį, bet ne anksčiau kaip prieš šešias savaites iki perdavimo akto ir atsižvelgiant į paskutinę paraiškos dalyvauti bendrosios išmokos schemoje pateikimo dieną. Perdavimas įvyksta praėjus šešioms savaitėms nuo pranešimo dienos, jei kompetentinga institucija perdavimui neprieštarauja ir per tą laikotarpį apie savo prieštaravimą nepraneša perdavėjui. Kompetentinga institucija gali prieštarauti perdavimui tik tada, jei perdavimas neatitinka Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 ar šio reglamento nuostatų.

26 straipsnis

Regioninis ribojimas

1. Valstybei narei naudojantis Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 46 straipsnio 1 dalies trečiojoje pastraipoje numatyta galimybė, valstybė narė atitinkamu teritoriniu lygiu nustato regioną, remdamasi objektyviais kriterijais ir užtikrindama vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdama rinkos ir konkurencijos iškraipymo.

2. Valstybė narė nustato 1 dalyje nurodytą regioną vėliausiai prieš mėnesį iki 10 mėnesių laikotarpio, į kurį daroma nuoroda Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 44 straipsnio 3 dalyje, pradžios.

Ūkininkas, kurio ūkis yra aptariamajame regione, negali perduoti ar naudotis ne tame regione savo teisėmis į išmokas, atitinkančias hektarų, kuriuos jis deklaruoja pirmaisiais Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 46 straipsnio 1 dalies trečiojoje pastraipoje numatytos galimybės taikymo metais, skaičių.

Ūkininkas, kurio ūkis yra aptariamajame regione tikrai iš dalies, negali perduoti ar naudotis ne tame regione savo teisėmis į išmokas, atitinkančias esančių tame regione hektarų, kuriuos jis deklaruoja pirmaisiais galimybės taikymo metais, skaičių.

3. Apribojimas perduoti Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 46 straipsnio 1 dalies trečiojoje pastraipoje nurodytas teises į išmokas netaikomas faktinio ar numatyto teisių į išmokas be ekvivalentiško pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiaus paveldėjimo atveju.

4. Valstybė narė gali nuspręsti taikyti apribojimą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 46 straipsnio 1 dalies trečiojoje pastraipoje nurodytų teisių į išmokas perdavimui tikrai tada, jei tai yra atidėtosios teisės į išmokas.

27 straipsnis

Atskiras nuomos sutarties punktas

1. 2 ir 3 dalyse nustatytais sąlygomis atskiras nuomos sutarties punktas, numatantis teisių skaičiaus ne didesnio už išnuomotų hektarų skaičių, perdavimą yra laikomas teisių į išmokas su žeme, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 46 straipsnyje, nuoma tuomet, jei:

a) ūkininkas yra išnuomojęs kitam ūkininkui savo ūkį ar jo dalį ne vėliau kaip iki paskutinės paraiškos dėl dalyvavimo bendrosios išmokos schemoje pirmaisiais jos taikymo metais pateikimo dienos;

b) nuomos sutartis baigiasi vėliau negu paskutinė paraiškos dėl dalyvavimo bendrosios išmokos schemoje pateikimo diena

ir

c) ūkininkas nusprendžia savo teises į išmokas išnuomoti ūkininkui, kuriam jis yra išnuomavęs ūkį ar jo dalį.

2. Nuomotojas, pateikdamas paraišką dėl teisių į išmokas nustatymo pagal 12 straipsnio nuostatas, kartu su paraiška pateikia nuomos sutarties kopiją ir nurodo hektarų, kurių atžvilgiu jis ketina išnuomoti teises į išmokas, skaičių. Tam tikrais atvejais taikomos Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 9 dalies nuostatos.

3. Nuomininkas pagal 12 straipsnio nuostatas paduoda paraišką išmokai pagal bendrosios išmokos schemą gauti pridėdamas prie paraiškos nuomos sutarties kopiją.

4. Valstybė narė gali reikalauti, kad nuomininkas ir nuomotojas paraiškas pateiktų kartu arba antrojoje paraiškoje būtų daroma nuoroda į pirmąją paraišką.

2 skirsnis

Kitos konkrečios nuostatos

28 straipsnis

Pašarų plotas

Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 43 straipsnio 2 dalies b punkte numatyta, kad valstybė narė gali nuspręsti pasinaudoti pašarų plotu, ūkininko deklaruotu norint gauti pagalbos 2004 m. ar vieneriais metais anksčiau negu pirmieji bendrosios išmokos schemos taikymo metai, jei ūkininkas kompetentingai institucijai nepateikia pakankamų įrodymų, kad jo pašarų plotas referenciniu laikotarpiu buvo mažesnis.

29 straipsnis

Kanapių auginimas

Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 52 straipsnyje numatyta, kad teisės į išmokas, galiojančias tiems metams, kuriais paskirtos išmokos už kanapių plotus, nustatomos atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 795/2004 II priede pateiktų veislių sąrašo sėklos naudojimą. Tais atvejais, kai auginamos pluoštinės kanapės, sėkla sertifikuojama vadovaujantis Tarybos direktyva 2002/57/EB (¹), ypač jos 12 straipsniu.

30 straipsnis

Teisės, kurioms taikomi specialūs reikalavimai

1. Apskaičiuojant vykdomą žemės ūkio veiklą, išreikštą gyvulių vienetais (GV), į kuriuos daroma nuoroda Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 49 straipsnio 2 dalyje, to reglamento 131 straipsnio 2 dalies a punkte pateikta konversijos lentelė taikoma tokiam skaičiui gyvulių, kuriam referenciniu laikotarpiu buvo skirta to reglamento VI priede nurodytų tiesioginių išmokų.

2. Jaunesni negu šešių mėnesių jaučiai ir telyčios verčiami į gyvulių vienetus taikant 0.2 koeficientą.

(¹) OL L 193, 2002 7 20, p. 74.

3. Siekdamas patikrinti, kaip laikomasi reikalavimo, kad minimali žemės ūkio veikla, išreikšta gyvulių vienetais, atitiktų 1 dalies nuostatas, valstybės narės nustato gyvulių skaičių, taikydamos vieną iš šių būdų:

a) iki valstybės narės nustatytos datos, bet ne vėliau negu išmokos mokėjimo dienos valstybės narės paprašo visus gamintojus deklaruoti GV skaičių, remiantis jų ūkių registru duomenimis;

ir (ar)

b) GV skaičiui nustatyti valstybės narės naudojami kompiuterine duomenų baze, įkurta vadovaujantis Tarybos direktyva 92/102/EE (¹) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1760/2000 (²), darydamos prielaidą, kad kompiuterinės bazės duomenys, naudojami bendrosios išmokos schemos taikymui, yra pakankamai tikslūs ir gali būti pakankamas įrodymas valstybėms narėms.

4. Laikoma, kad minimalios žemės ūkio veiklos reikalavimo laikomasi, jei valstybės narės nustatytu laikotarpiu ar tam tikrą konkrečią datą GV skaičius siekia 50 %. Atsižvelgiama į visus per aptariamus kalendorius metus parduotus ar paskerstus gyvulius.

5. Valstybės narės imasi Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 29 straipsnio taikymui būtinų priemonių tais atvejais, kai gamintojai už dalį metų pateikdami nenormaliai mažus GV skaičius, dirbtinai sukuria minimalios žemės ūkio veiklos laikymosi reikalavimus.

31 straipsnis

Priemokos už pieną ir papildomos išmokos

1. Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 62 straipsnio pirmojoje dalyje numatyta galimybe 2005 m. arba, Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 71 straipsnio taikymo atveju, pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais:

a) tokiu atveju, kai referenciniu laikotarpiu pienininkystės ūkininkas gavo kitas tiesiogines išmokas:

— jei referenciniu laikotarpiu jis turėjo hektarų, teisės į išmokas apskaičiuojamos pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 43 straipsnį, remiantis visais hektarais, įskaitant pašarų plotus, kurie referenciniu laikotarpiu suteikė teisę į minėtas išmokas,

— jei referenciniu laikotarpiu hektarų neturėjo, jis gauna teises į išmokas, jei atitinka konkrečius reikalavimus, apskaičiuojamas pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 48 straipsnį;

b) tokiu atveju, kai referenciniu laikotarpiu pienininkystės ūkininkas negavo kitų tiesioginių išmokų:

— jei jis turi hektarų, teisės į išmokas apskaičiuojamos dalijant pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 95 ir 96 straipsnius skirtinas sumas iš jo turimų hektarų skaičiaus 2005 m. arba, Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 71 straipsnio taikymo atveju, pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais,

— jei jis hektarų neturi, jis gauna teises į išmokas, jei atitinka konkrečius reikalavimus, apskaičiuojamas pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 48 straipsnį.

2. Kai valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 62 straipsnio pirmojoje pastraipoje numatyta galimybe 2006 m., taikomos to reglamento 50 straipsnio nuostatos.

5 SKYRIUS

ATIDĖJIMAS

32 straipsnis

Atidėjimo sąlygos

1. Atidėti plotai turi likti atidėtais laikotarpiu, kuris prasideda vėliausiai sausio 15 d. ir baigiasi anksčiausiai rugpjūčio 31 d. Tačiau valstybės narės nustato sąlygas, kurių besilaikantiems gamintojams gali būti išduoti leidimai sėti sėklą nuo birželio 15 d. kitų metų derliaus nuėmimui, o jei nustatytas sąlygas atitinka ganyklos, leidimas gali būti išduodamas nuo liepos 15 d. ar, esant ypatingoms klimatinėms sąlygoms, nuo birželio 15 d. tose valstybėse narėse, kuriose tradiciškai vykdomas sezoninis gyvūnų pervarymas į ganyklas.

2. Valstybės narės taiko tinkamas priemones, suderinamas su ypatinga atidėtų plotų padėtimi, siekdamos užtikrinti, kad būtų išlaikoma gera jų agrarinė ir aplinkosauginė būklė ir saugoma aplinka.

Tokiomis priemonėmis gali būti atidėto ploto užsėjimas žole. Tokiu atveju priemonės turi užtikrinti, kad žolė nenaudojama sėklininkystei ir iki rugpjūčio 31 d. nenaudojama žemės ūkio veiklai ar iki sausio 15 d. po to nenaudojama augalininkystei, kurios produktai skirti pardavimui.

3. 2 dalis netaikoma pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 (³) 22, 23, 24 ir 31 straipsnius atidėtiems ar apželdintiems miškais plotams ir laikomiems privalomojo atidėjimo plotams, kai 2 dalyje nurodytos priemonės pasirodo esančios nesuderinamos su tuose straipsniuose išdėstytais aplinkosaugos ar apželdinimo reikalavimais.

(¹) OL L 355, 1992 12 5, p. 32.

(²) OL L 204, 2000 8 11, p. 1.

(³) OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

33 straipsnis

6 SKYRIUS

Pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančios žemės keitimas į atidėtus plotus

Taikydamos Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 54 straipsnio 5 dalį, valstybės narės gali nukrypti nuo to straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos tiksliai tokiais aplinkybėmis ir sąlygomis:

- a) restruktūrizavimo programose dalyvaujantiems plotams, apibrėžtiems kaip „keitimas į struktūrą ir (ar) pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantį plotą, priklausantį valdžios institucijų paskirtam ūkiui“;
- b) vienokiu ar kitokiu valstybės įsikišimo atveju, kai dėl tokio įsikišimo ūkininkas atideda žemę, anksčiau laikytą netinkančia vykdyti normalią žemės ūkio veiklą, o abejotinas įsikišimas reiškia, kad anksčiau pagalbos skyrimo reikalavimus atitikusi žemė nustoja būti laikoma tokia;
- c) kai ūkininkai gali pateikti atitinkamas ir objektyvias priežastis, dėl kurių savo ūkiuose pagalbos skyrimo reikalavimus neatitinkamą žemę jie keičia į pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančią žemę.

Tokiais atvejais valstybės narės imasi veiksmų, skirtų užkirsti kelią pastebimam bendro žemės ūkio paskirties žemės, atitinkančios išmokų skyrimo už atidėtą žemę reikalavimus, ploto padidėjimui. Vienas tokių veiksmų būtų anksčiau laikytą atitinkančiomis išmokų už atidėtą žemę reikalavimus plotus laikyti nebeatitinkančiais šių reikalavimų. Valstybių narių naujai deklaruoti atitinkantys išmokų už atidėtą žemę reikalavimus plotai negali viršyti naujai deklaruotų neatitinkančių išmokų už atidėtą žemę reikalavimus plotų daugiau kaip 5 %. Valstybės narės gali nustatyti išankstinio pranešimo ir tokių pakeitimų tvirtinimo sistemą.

34 straipsnis

Ekologinė žemės ūkio produktų gamyba

1. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 55 straipsnio a punkte numatytas žemės atidėjimas netaikomas hektarų skaičiui, neviršijančiam pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikomo metais ūkininkui skirtų išmokų už atidėtą žemę skaičiaus.

2. Išmokų už atidėtą žemę su žeme perdavimo atveju 1 dalies nuostatos netaikomos, jeigu laikomasi Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 55 straipsnio a punkto reikalavimų.

REGIONINIS IR SAVANORIŠKAS ĮGYVENDINIMAS

1 skirsnis

Regioninis įgyvendinimas

35 straipsnis

Bendrosios nuostatos

Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 58 straipsnio 1 dalyje ir 59 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, nebent šiame skirsnyje būtų numatyta kitaip, kitos šio reglamento nuostatos taikomos.

36 straipsnis

Regioninės viršutinės ribos apskaičiavimas

1. Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 58 straipsnio 1 dalyje ir 59 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, tais atvejais, kai ūkininkų ūkiai iš dalies yra aptariamajame regione ir nepažeidžiant to reglamento 58 straipsnio 3 dalies, regioninė viršutinė riba apskaičiuojama pagal referencinę sumą, atitinkančią produkcijos vienetus, suteikiančius teisę į tiesiogines išmokas tame regione referenciniu laikotarpiu arba nustatoma remiantis valstybės narės nustatytais objektyviais kriterijais.

2. 1 dalyje nurodytu atveju individuali referencinė suma, į kurią daroma nuoroda Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje, yra suma, atitinkanti produkcijos vienetus, suteikusius teisę į tiesiogines išmokas tame regione referenciniu laikotarpiu arba nustatyta remiantis valstybės narės nustatytais objektyviais kriterijais.

3. 26 straipsnio 2 dalis taikoma *mutatis mutandis*.

37 straipsnis

Nacionalinio rezervo sudarymas

Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 58 ir 59 straipsniuose numatyta galimybe, sudarant nacionalinį rezervą sumažinimas, į kurį daroma nuoroda to reglamento 42 straipsnio 1 dalyje, taikomas to reglamento VIII priede nurodytoms nacionalinėms viršutinėms riboms, atskirais atvejais tikslinamoms iki nustatant galutinę teisę į išmokas, kaip nurodyta šio reglamento 38 straipsnio 3 dalyje.

38 straipsnis

Pirminis teisių į išmokas paskirstymas

1. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 2 ir 3 dalis valstybės narės nustato pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų, į kuriuos daroma nuoroda tose dalyse, įskaitant pievas, skaičių naudodamasi hektarų, deklaruotų pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais teisėms į išmokas nustatyti, skaičiumi.

2. Nukrypdomas nuo 1 dalies, valstybės narės gali nustatyti Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų, įskaitant pievas, skaičių naudodamasi hektarų, deklaruotų paramos skyrimo 2004 m. deklaracijose arba vieneriais metais anksčiau už pirmuosius bendrosios išmokos schemos taikymo metus, skaičiumi. Tais atvejais, kai pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais ūkininkų deklaruotų pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų skaičius mažesnis negu pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų skaičius, nustatytas pagal pirmąją pastraipą, valstybė narė gali iš dalies arba visiškai perskirstyti sumas, paskirtas hektarams, kurie nebuvo deklaruoti kaip priedas prie išmokų, paskirtų pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais. Priedas apskaičiuojamas dalijant jų sumas iš paskirto teisių į išmokas skaičiaus.

3. Pagal ūkininkų deklaracijas teisėms į išmokas pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais nustatyti paskirtų teisių į išmokas vertė ir skaičius yra preliminarūs. Galutinė vertė ir skaičius nustatomas ne vėliau kaip iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų gruodžio 31 d., atlikus patikras pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 795/2004.

39 straipsnis

Pirminis teisių į išmokas už atidėtą žemę paskirstymas

1. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 63 straipsnio 3 dalies trečiojoje pastraipoje valstybės narės atidėtos žemės normas nustato remdamasi turimais apie aptariamą žemę duomenimis.

2. Hektarų skaičius, atitinkantis paskirtų teisių į išmokas už atidėtą žemę pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais skaičių, negali viršyti vidutinio referenciniu laikotarpiu atidėtų hektarų skaičiaus daugiau kaip 5 %.

Viršijus pirmojoje pastraipoje nurodytą 5 % maržą, ne vėliau kaip iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų rugpjūčio 1 d. hektarų skaičius yra tikslinamas. Tačiau atidėtos žemės išipareigojimas, susijęs su naujomis teisėmis į išmokas už atidėtą žemę, ūkininkams taikomas tiktai nuo kitų metų.

40 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 42 straipsnio 5 dalies taikymas tais atvejais, kai hektarų yra mažiau negu teisių į išmokas

Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnyje numatyta galimybe ir nusprendžia taikyti šio reglamento 7 straipsnį, skirdama teises į išmokas, remiantis minėto 7 straipsnio nuostatomis, teisių į išmokas, su kuriomis susijęs Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 60 straipsnyje nuro-

dytas leidimas, skaičius yra lygus pirminiam teisių į išmokas su leidimu skaičiui, o atskirais atvejais, tai yra skaičius, neviršijantis paskirtų teisių į išmokas skaičiaus.

41 straipsnis

Teisių į išmokas su leidimu nustatymas ir perdavimas

1. Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 60 straipsnį nustatytas leidimas yra susiejamas su atskira ūkininkui skiriama teise į išmoką.

2. Jei leidimų skaičius mažesnis negu teisių į išmokas skaičius, leidimai pirmiausia susiejami su teisėmis į išmokas, kurių vertė didžiausia. Teisių į išmokas perdavimo atveju, su teise į išmoką susietas leidimas perduodamas kartu su teise į išmoką.

3. Ūkininko prašymu valstybė narė gali leisti perduoti su teise į išmoką už atidėtą žemę susietą leidimą perleisti teisei į išmoką.

42 straipsnis

Priemokos už pieną ir papildomos priemokos

1. Jei valstybė narė, naudodamasi Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, nusprendžia 2005 m. pasinaudoti Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 62 straipsnio pirmojoje pastraipoje numatyta galimybe, arba taiko Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 71 straipsnį, pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais taikomos atitinkamai to reglamento 59 straipsnio 2 ir 3 dalys.

2. Jei ūkininkas neturi hektarų, teisės į išmokas, jei jis atitinka ypatingus reikalavimus, apskaičiuojamos vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 48 straipsniu.

3. Jei valstybė narė, naudodamasi Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, nusprendžia 2006 arba 2007 m. pasinaudoti 62 straipsnio pirmojoje pastraipoje numatyta galimybe, to reglamento 48, 49 ir 50 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

43 straipsnis

Atidėjimas

1. Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, ne vėliau nei prieš bendrosios išmokos schemos taikymo metus einančių metų rugpjūčio 1 d. ji nustato ir praneša ūkininkams atidėjimo normą, į kurią daroma nuoroda to reglamento 63 straipsnio 2 dalyje.

2. Tokiais atvejais, kai ūkininko ūkis iš dalies yra atitinkamame regione iki Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio taikymo, atidėjimo norma taikoma to reglamento 63 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytai pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančiai ūkininko žemei, esančiai atitinkamame regione.

44 straipsnis

Teisių į išmokas išlaikymas

Jei valstybė narė, naudodamasi Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, nusprendžia pasinaudoti to reglamento 46 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe, šio reglamento 9 straipsnyje nustatyti sumažinimo procentai taikomi prieš tai atėmus iš pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 2 arba 3 dalį apskaičiuotos regioninės vieneto vertės dydžio frančizės teisių į išmokas vertės.

45 straipsnis

Pagautė

Jei valstybė narė, naudodamasi Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, nusprendžia pasinaudoti to reglamento 42 straipsnio 9 dalyje numatyta galimybe, šio reglamento 10 straipsnyje nustatyti sumažinimo procentai taikomi kiekvienos teisės į išmoką vertei ir (ar) ekvivalentiškai sumai, išreikštai skiriamų teisių į išmokas skaičiumi.

46 straipsnis

Atskiras sutarties punktas

Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, nustatant šio reglamento 17 straipsnyje nurodytą visų pirkėjo teisių į išmokas vertę atsižvelgiama į referencinę sumą, apskaičiuotą už perduotus produkcijos vienetus.

27 straipsnis netaikomas.

2 skirsnis

Savanoriškas įgyvendinimas

47 straipsnis

Viršutinių ribų viršijimas

Jei sudėjus visas pagal kiekvieną 66–69 straipsniuose nurodytą schemą mokėtinas sumas, ji viršija viršutinę pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 64 straipsnio 2 dalį nustatytą ribą, atitinkamais metais mokėtina suma proporcingai mažinama.

48 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsnio įgyvendinimas

1. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsnyje numatyta papildoma išmoka skiriama, nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 37 straipsnio 3 dalies bei jos įgyvendinimo taisyklių, laikantis šio straipsnio 2–6 dalyse nustatytų reikalavimų.

2. Išmokos mokamos tiksliai Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 2 straipsnio a punkte nurodytiems ūkininkams, neatsižvelgiant į tai, ar jie kreipėsi dėl dalyvavimo bendrosios išmokos schemoje ar ne ir ar jie turi paskirtas teises į išmokas.

3. „Sektoriuje ar sektoriuose, susijusiuose su išlaikymu“ reiškia, kad apskritai dėl išmokos gali kreiptis visi ūkininkai, atitinkantys šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus ir paraiškos papildomai išmokai gauti padavimo metu gaminantys produktus, patenkančius į Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 VI priede nurodytą sektorių ar sektorius.

4. Jei išmoka apima tokius ūkininkavimo metodus ar kokybę ir pardavimo priemones, kurioms nėra specialiai identifikuotos produkcijos arba produkcijos tiesiogiai neapima konkretus sektorius, išmoka gali būti skiriama su sąlyga, kad išmoka išsaugojama visuose Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 VI priede nurodytuose sektoriuose, o schemoje dalyvauja tiksliai priklausantys tame priede išvardytiems sektoriams ūkininkai.

5. Taikant regioniniu lygiu Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsnį, išlaikymas apskaičiuojamas remiantis konkrečiau regiono sektorių visų išmokų komponentais.

Valstybės narės apibrėžia regioną atitinkamu teritoriniu lygiu, vadovaudamasi objektyviais kriterijais ir užtikrindamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškraipymo.

6. Išsamią informaciją apie ketinamas skirti išmokas, o ypač apie pagalbos skyrimo reikalavimų atitikimą ir susijusius sektorius atitinkamos valstybės narės praneša ne vėliau nei prieš bendrosios išmokos schemos taikymo metus einančių metų rugpjūčio 1 d.

Bet kokie pakeitimai 1 pastraipoje minėtos informacijos atžvilgiu daromi ne vėliau kaip iki tų metų rugpjūčio 1 d., o tie pakeitimai taikomi kitais metais. Komisijai nedelsiant pranešama apie tokiu pakeitimu kartu pateikiant objektyvius kriterijus, pateisinančius tokius keitimus. Tačiau valstybė narė negali keisti aptariamų sektorių ir išlaikymo procentinės dalies.

7 SKYRIUS

PRANEŠIMAI

49 straipsnis

Regionavimas

Jei valstybė narė pasinaudoja Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 59 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, ne vėliau nei prieš bendrosios išmokos schemos taikymo metus einančių metų rugpjūčio 1 d. ji pateikia Komisijai pagrindimo motyvus ir objektyvius kriterijus, nulėmusius priimti sprendimą dėl konkrečios galimybės pasirinkimo, o kai reikia, to straipsnio taikymo tikrai tam tikrame regione pagrindimo motyvus arba to straipsnio 3 dalyje numatyto dalinio dalijimo pasirinkimo pagrindimo motyvus.

50 straipsnis

Duomenys apie išmokas

1. Kiekvienais metais valstybės narės elektroninėmis priemonėmis praneša Komisijai:

- a) ne vėliau kaip iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų rugsėjo 15 d., o vėlesniais metais ne vėliau kaip iki rugpjūčio 31 d. bendrą einamųjų metų paraiškų dalyvauti bendrosios išmokos schemoje skaičių bei bendrą išmokų pagal atitinkamas teises į išmokas sumą ir bendrą su jomis susijusių pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių, o taip pat bendrą nacionaliniame rezerve likusią sumą;

- b) ne vėliau kaip iki rugsėjo 15 d. galutinius duomenis apie bendrą priimtų paraiškų dalyvauti bendrosios išmokos schemoje ankstesniais metais skaičių ir bendrą jas atitinkančių suteiktų išmokų sumą pritaikius, priklausomai nuo kiekvieno konkretaus atvejo, Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 6, 10, 11, 24 ir 25 straipsniuose nurodytas priemones.

2. Jei bendrosios išmokos schema įgyvendinama regioniniu lygiu, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 58 straipsnyje, valstybės narės pateikia 1 dalies a ir b punktuose nurodytą informaciją apie kiekvieną regioną, o ne vėliau kaip iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų rugpjūčio 1 d. – atitinkamą dalį viršutinės ribos, nustatomos pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 58 straipsnio 3 dalį.

1 dalies a punkte nurodyta informacija apie pirmuosius bendrosios išmokos schemos taikymo metus paremta numatomų išmokų duomenimis. Ta pati informacija, bet paremta galutiniais išmokų duomenimis, pateikiama ne vėliau kaip iki kitų metų kovo 1 d.

8 SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

51 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

Jis taikomas nuo 2005 m. sausio 1 d., išskyrus 12 straipsnio 1 ir 2 dalis, kurios taikomos nuo 2004 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. balandžio 21 d.

Komisijos vardu

Franz FISCHLER

Komisijos narys